

Gou Mbouj Dwg Cungj Vunz Haenx

Ai Lujci ngoenzneix sim’ngq raixcaix. Ban-ringzgvaq 3 diemj lai de ciep ndaej aen dienhvah haujlai nanz cungj mbouj daj daeuj ndeu.

Mbiengj haenx Cangh Dunghlinz naeuz: “Golujci, mwngz hawj gou aen hauh gajngaenzhangz he, gou siengj sien boiz mwngz cib fanh gonq, linghvaih cib fanh daengz nienzdaej yawj miz mbouj miz ngaenz caiq gangj.” Ai Lujci siengj fatheiq, cungj ngaiznyed baenz nanz lo, lij siengj laih daengz seizlawz bae ha! Hoeng youh siengj doxdauq, cib fanh couh cib fanh ba, ndeigvaq maenz he cungj mbouj boiz. Vihneix de couh dapwngq lo, lij naeuz le geij baez docih, lumjbaenz dwg swheij yiemq ngaenz Cangh Dunghlinz nei. Cangh Dunghlinz lij naeuz, cei q vaiq song ngoenz neix cib fanh maenz ngaenz couh daengz gwnz cangq lo.

Geij bi gonq, nuengxbiuj Cangh Dunghlinz caeuq de doxgap guh seng’eiq, bang de sou gij huqdoj ndaw mbanjbya, gij ngaenz sou huqdoj haenx cungj youz de mbon. Ngamqnduj song bi, gaicawx hoengh, daihgya lij miz cienz canh. Hoeng daengz bi daihsam, Cangh Dunghlinz hainduj sou huq ngoenz beij ngoenz noix, gvaqlaeng lienz ngaeuz huq cungj mboujmiz, seng’eiq guh mbouj baenz, lij ngaiz Vangz Fuzgauh caeuq canghbuenq ndaq dem. Yiengh saeh he de engq hei qndat, Cangh Dunghlinz gingqyienz dawz samcib fanh maenz ngaenzhuq de bae caeuq vunz doxgap dajndaem geij cib moux dienzcaet. Mboujmiz banhfap, de mbouj aeu naj beixnuengx lo, gauq Cangh Dunghlinz hwnj fazyen bae. Ginggvaq fanfoek diuzgej bi lai, doeklaeng Cangh Dunghlinz nyienh boiz ngaenz, hoeng aeu faen geij baez, baeznduj boiz cib fanh ngaenzhau, lij miz ngeihcib fanh faen song sam baez boiz. Vih baet caiq neix, vunzranz mehheiz cungj ndaenq de liux.

De ciq ngaenz hawj bouxwnq lai raixcaix, cib fanh maenz caenh suenq didi he, hoeng cienz ndaej dauq daengz ndaw daeh, de hix miz di sim’angq. Geij bi neix gvaqdaej, de sinsin hojhoj guh seng-eiq, buet gwnz buet laj, gig mbouj yungzheih cij canh ndaej di ngaenz he, hoeng daengz seizneix de lij dwg lauxbanj gyauejmou, mingzngeih de miz song bak lai fanh, hoeng ndaw daeh lienz aen soujih ndei he cungj mboujmiz. Dahlgw daih gingciengz riu de naeuz, daxboh, mwngz ngoenznaengz yungh aen

我不是那种人

□Vangz Beivaz sij Mungz Sugij hoiz

□黄佩华 著 蒙树起 译

艾鲁志今天有点小高兴。下午三点多一点时他忽然接到一个久违的电话。

那头张冬林说：“鲁志哥，你给我个银行卡号吧，我想先打十万给你，另外十万看年底的财政怎样再说。”艾鲁志听了想发火，都拖延这么久了，还想拖到猴年马月啊！但转念又想，十万就十万吧，总比一块钱都不还好吧。于是他就答应了，还说了好几个谢谢，好像是自己欠了张冬林的钱似的。张冬林还说，快的话这两天那十万就能到他的账上。

几年前，远房表弟张冬林跟他合伙搞土特产生意，负责帮他收购两个偏僻乡镇的山货。自然的，周转资金就都从他口袋里掏了。头两年生意不错，大家合作也挺愉快。可是到了第三年，张冬林那边就渐渐出了状况，先是货物收购量愈来愈少，后来就干脆经常断货，搞得他很被动，为此他没少挨黄福高和外头的出口商讨伐。然而，更令他生气的是，张冬林后来竟然经不住诱惑，和别人联合种了几十亩田七，把属于他的三十万块钱也全挪了进去。无奈之下，他只好超越亲情一纸诉状把张冬林告到了法庭。经过长达一年多的反复调解，张冬林终于认赔，但要分为多次，第一次是十万现金，后面的二十万要折分成两三次还。为了这笔债务，他把远房姨妈一家都彻底得罪了。

虽说这十万只是他整个债权一个很小的部分，但毕竟又有钱回到口袋里了，这不能让他有点安慰吗。这些年，他辛辛苦苦做生意，跑上跑下的，好不容易挣到了一些钱，但是到了今天他仍然是一个猪头老板，名义上有两百多万，但口袋里连个像样的手机也没有。大女儿经常嘲笑说，爸，你整天用这种古董打电话，怎么能做成生意呢！正在省城念大学的二女儿也时常埋怨，想跟他玩点QQ或发个微信都不行，一点都不晓得浪漫。

他一高兴就有些忘形，先后打电话给了妻弟阿捞和老工友刘富泰，约他们晚上到家来搞两杯酒。打完电话他就到往菜市场走，称了两斤牛腩，要了半只烧鸭，加上一斤河虾，掂一掂，觉得够吃了，便低头走出菜市。

路过鬼刀子的狗肉摊时，鬼刀子绽开一团肥脸，大声地揶揄说：“哟，艾大老板，你真的念成佛了，难道戒吃狗肉了吗？”

艾鲁志停下脚步，扭头瞥了鬼刀子一眼，又盯在狗肉堆上，咽了一下口水，讪笑说：“鬼老板，你看我这样的人像个佛吗？别扯蛋了吧。我们乡下人戒什么也不能戒狗肉啊，我这是真没钱吃狗肉了。”

“你哄我啊？呃。艾大老板，哪个不晓得你是百万富翁哩！”鬼刀子撇了撇嘴说，“我真是闹糊涂了，以前你艾老板买狗都是一只半边的买，现在我老鬼办养狗场了，你就连个狗爪子都不肯吃了。唉，难道狗都改不吃屎了么？”

艾鲁志又咽了一下口水，不服气地说：“明后天，等老子有钱了，一定来把你这个狗摊都包了。你等着！”

尽管受到了鬼刀子的奚落挖苦，但是并没有太影响艾鲁志的心情，他一边手拎着一只塑料袋子，迈着轻盈的脚步横穿过路口，朝家的方向走去。

回到家，妻子农彩秀正在厨房里忙，见他拎回这么多菜，便沉下脸说：“哎，你这不是记错日子了吧，后天才是尝新节。动不动就买这么多吃的，你以为你是大老板啊！”

艾鲁志听了并不生气，压低嗓门温和地说：“冬林说，明后天先还我十万，我一听高兴了就去买了两斤牛腩，喊阿捞和富泰过来搞两杯，没买狗肉。”

“冬林不是还欠我们二十万么，怎么才还十万？”农彩秀停下手里的活，转头逼视艾鲁志。

他并不急于搭腔，俯身从消毒柜里拿出两个盘子和一个大碗，把买回来的东西一一倒到碗盘里。

还是农彩秀先沉不气了，她提高嗓门说：“你说话呀，他这二十万都欠三年了，还要赖到几时啊？以前我亲姐借你十万你天天催，那个张冬林和你什么关系啊？还有那个天杀的黄福高呢？”

(一)

souhgi h geqlaux neix daj dienhvah, baelawz guhbaenz seng’eiq ne! Dahlgw ngeih youq singjsingz doeg dayoz haenx hix gingciengz gangj, siengj caeuq de yungh QQ lwnh goj roxnaeuz fat baez veihsin he cungj mbouj ndaej, gaen mbouj hwnj seizhwng saek di.

De baez angqyangz couh daekeiq foedfoed, gonqlaeng dajdienh hawj nuengxgoux Daeglauh caeuq lauxdoengz Liuz Fudai, heuh songde banhaemh daengz ndaw ranz daeuj gwn laeuj. Dajdienh le de couh bae hawbyaek, caengh le song gaen laeblaz, aeu le veuh bitgangq he, caiq cawx gaen gungq dem, gujsuenq gaeuq gwn lo, couh ngaem gyauej byaijok hawbyaek.

Mwh byaij gvaq baihnaj dannohma Goeng-midfangz, Goengmidfangz naj biz rwz hung neix riuloengh hemq:“Yo, Ai daih lauxbanj, mwngz saenq faed luba, nanzdauh gaiq gwn nohma la?”

Ai Lujci dingz din roengzdaej, ngeux gyauej demq Goengmidfangz, youh liuq gij nohma gwnz da, ndwnj gaemz myaiz he, riubamz naeuz: “Fangz lauxbanj, mwngz yawj gou lumj bauxbaed lwi? Gaej luenh gangj vei. Vunzmbanj raeuz gaiq gijmaz cungj ndaej couh dwg mbouj ndaej gaiq nohma ha, gou seizneix dwg mboujmiz ngaenz cawx nohma gwn lo.”

“Mwngz yaeuh vunz ba? Ai daih lauxbanj, byawz mbouj rox mwngz dwg bouxmiz bak fanh ha!” Goengmidfangz mbwnjmbwnj bak naeuz,“gou cungj ngaiz loengh baenz mazmwnh lo, gaxgonq mwngz baez cawx nohma mbouj dwg cawx daengx duz couh dwg cawx mbiengj he, seizneix gou cungj banh ciengzciengxma lo, mwngz lienz nyaujma cungj mbouj haengj gwn lo. Ai, nanzdauh duzma gaij mbouj gwn haex la?”

Ai Lujci youhcai q ndwnj gaemz myaiz dem, mbouj fugheiq dwk naeuz:“Ngoenzlaeng, caj gou miz ngaenz gonq, itdingh bau dan nohma mwngz liux bae. Mwngz caj gou!”

Caenhuengj ngaiz Goengmidfangz riu, hoengz de lijdwg simsangj dangqmaz, de riuj aen daehsuzliu he byaijfoedfoed dauqranz.

Daengz ranz le, mehyah Nungz Caijsiu cingq youq ndaw ranzdajcawj nyaengq, raen de riuj baenzlai byaek dauqma, najsap cam: “Yo, mwngz geiq ngoenzcej loek luba, ngoenzlaeng cij dwg cietcimzmoq. Baez ndeu couh cawx baenzlai byaek, mwngz laihnauz swheij dwg daih lauxbanj ha!”

Ai Lujci mbouj hei qndat, de sing daemq caeuq mehyah naeuz: “Dunghlinz gangj, ngoenzcog boiz gou cib fanh maenz gonq, gou dingqnyi le sim’angq couh bae cawx song gaen laeblaz, heuh Daeglauh caeuq Fudai gvaqdaej gwn laeuj, mbouj cawx nohma.”

“Dunghlinz mbouj dwg yiemq dou ngeihcib fanh lwi, baelawz cij boiz cib fanh?” Nungz Caijsiu dingz roengz gij hong ndaw fwngz, cienq gyauej liuq Ai Lujci.

De cix mbouj gaenj dap vah, ngaem ndang daj ndaw gvihsiudoek yax song aen buenz caeuq aen vanjbangh he okdaej, dawz gij doxgaiq cawx dauqma haenx cungj dauj roengzbae.

Nungz Caijsiu nyaenx mbouj ndaej heiq lo, de rongx naeuz: “Mwngz vaiqdi naeuz hawj gou, ngeihcib fanh maenz ngaenz neix de cungj yiemq sam bi lo, siengj laih daengz seizlawz bae ha? Gaxgonq dahcej gou ciq mwngz cib fanh mwngz ngoenzngoenz coi de boiz, ndaek Cangh Dunghlinz caeuq mwngz dwg gijmaz gvanhaeh ha? Lijmiz ndaek byajbag Vangz Fuzgauh ne?”

(1)